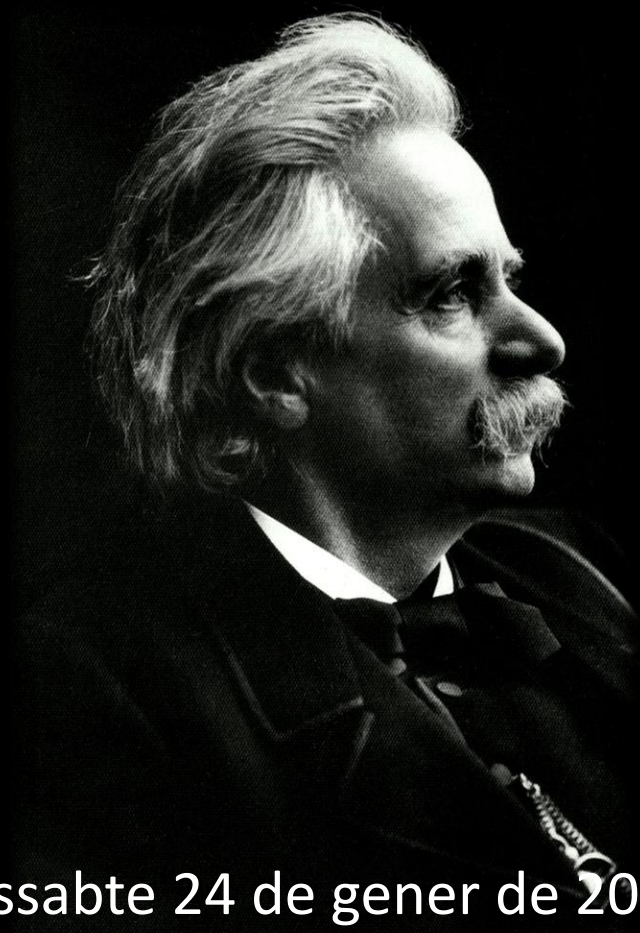

Grieg, Grieg, Grieg!

**Orquestra Filharmònica
del Conservatori Ricard Viñes**

Ramon Andreu, piano

Agustí López, director

**Dissabte 24 de gener de 2026
a les 19:00h**

Auditori Municipal Enric Granados, Sala 1

Part I

La darrera Primavera (*Våren*)

2a de les Dues Melodies Elegíiques op. 46

Edvard Grieg (1843-1907)

Concert en la menor op.16

per a piano i orquestra

Edvard Grieg (1843-1907)

I. Allegro molto moderato

II. Adagio –

III. Allegro moderato molto e marcato –

Quasi presto – Andante maestoso

Ramon Andreu, Piano

Part II

Adagio d'Espartac i Frígia

Aram Khachaturian (1797-1828)

Peer Gynt, Suite nº1 op.46

Edvard Grieg (1843-1907)

I. Al matí (*Morgenstemning*)

II. La mort d'Åse (*Åses død*)

III. La dansa d'Anitra (*Anitras Dans*)

IV. A la cova del rei de la muntanya
(*Dovregubbens hall*)

Ramon Andreu Nascut a Tàrraga, estudià piano amb Jordi Benseny a Lleida i amb Margarida Serrat a Barcelona, composició i orquestració amb Salvador Pueyo. A París estudia composició amb Michel Merlet, i orquestració amb Janos Komives, direcció d'orquestra amb Janos Komives i Dominique

Rouits i anàlisi de música antiga i música del segle XX amb Jean-Dominique Pasquet a l'Ecole Normale de Musique.

Classes magistrals de piano amb Edith Fischer, Monique Deschausées, Josep Colom, Antoni Besses, Frédéric Gevers i András Kemenes. Ha actuat a l'estat, França, Països Baixos i Japó, amb l'Orquestra Enric Granados, Orquestra Eduard Toldrà, Orquestra Terrassa 48, Orquestra de la Noguera, Orquestra Julià Carbonell de les Terres de Lleida, Jove Orquestra de Ponent i en diferents formacions de cambra i com a solista.

Les seves obres han estat estrenades i interpretades a l'estat, França, Alemanya, Holanda i Japó per diferents formacions com el Quartet Prysmà, Sul Tasto Sextet, Quartet Teixidor, Quartet Aguinaga, Orquestra de Cambra de la Noguera, Orquestra Simfònica Julià Carbonell de les Terres de Lleida, així com diferents solistes. Actualment és professor d'harmonia, contrapunt, anàlisi i fonaments de composició al Conservatori Ricard Viñes de Lleida.

Agustí López Nascut a Lleida, finalitza els seus estudis professionals de piano i flauta travessera amb Jordi Benseny i Elena Sentís al Conservatori de Lleida. Realitza els estudis de direcció d'orquestra i de cors amb Albert Argudo i Carles Josep Comalada i de composició

i orquestració amb Albert Sardà al Cons. Sup. de Barcelona on també finalitza els estudis superiors Solfeig, Teoria de la Música, Transposició i Acompanyament. Han estrenat obres seves el Quartet de Barcelona, la Banda Municipal de Lleida, la Coral Sícoris de Lleida i el Cor Eurídice. Ha estat director del Cor Eurídice de Les Borges Blanques, de l'Orquestra de Cambra d'Agramunt i el primer director titular de la Jove Orquestra de Ponent des de la seva fundació el 2011 fins el 2015. Actualment és professor de Llenguatge Musical i Conjunt Instrumental al Conservatori Ricard Viñes de Lleida.

Orquestra Filharmònica

Conservatori Ricard Viñes

Flautes

Josep Lluís Boix
Núria Bresolí

Oboès

Encarna Monzó
Pau Plana

Clarinets

Albert Solé
Liam Harman

Fagots

Gerard Caveró
Pol Chico

Trompes

Gilbert Camí
David Arnau
Juan de Miguel

Trompetes

Jordi Garcia
Jordi Sabata

Trombons

Òscar Canosa
Maria Camps
Nil Justicia

Tuba

Joan Casanovas

Percussió

Jaume Piqué
Vera Hernández
Carmina Pueyo

Piano

Neus Baraut

Violins I

Chusa Castell
Noemí Collado
Ricard López
Lluís Coll
Aina Bonet
Patrícia Expósito
Sílvia Rufach
Gerard Morell

Violins II

Xavier Ribes
Eva Panadés
Vicky Conejo
Núria Tous
Mercè Majà
Maria Tricas
Sara Pineda

Violes

Albert Dalmases
David Esterri
Dolors Ricart
Laura Baraut

Violoncel·ls

Dídac Ledesma
Sergi Vílchez
Montse Sanahuja
Anna Baltral
Elisabet Jorge

Contrabaixos

Jordi Soler
Adrià Piñol

Coneixent Grieg i el seu Concert per a piano

L'octubre de 1858, Edvard Grieg, de 15 anys, va deixar la seva Noruega natal per anar a Leipzig a estudiar teoria musical i piano. Trobava l'atmosfera de la gran ciutat mercantil opressiva i l'enfocament rígid del conservatori no li agradava. Tot i això, una experiència va quedar inoblidable: Grieg va tenir l'oportunitat d'escoltar el Concert per a piano de Robert Schumann interpretat a la Gewandhaus, amb Clara Schumann, la vídua del compositor, com a solista!

Deu anys més tard, quan va compondre el seu propi Concert per a piano, l'obra de Schumann va ser un model inconfusible, no només perquè Grieg va triar la mateixa tonalitat de la menor. L'obertura en particular sembla gairebé una imitació estilística. Schumann comença el seu concert amb un "cop" de tutti de l'orquestra, abans que el solista s'endinsi sense por a les profunditats amb acords en cascada. Grieg fa gairebé el mateix, però ho porta encara més enllà. Comença amb un redoble de timbals, com en un circ, abans que la fera salti a través del cercol en flames.

És difícil d'imaginar una obertura més espectacular. Després d'això, Grieg passa ràpidament al seu tema principal. El ritme pot ser semblant a una marxa, però s'ha de tocar *dolce*, suaument i tendrament. Sobretot, està ple de color local, sonant rapsòdic i imbuït de matisos nòrdics. Aquesta impressió s'intensifica encara més quan el piano s'hi recrea lliurement. De manera semblant a les seves ***Peces líriques per a piano sol***, semblen aparèixer tot tipus de criatures mítiques: elfs i trols, rient amb ràpides notes de gràcia o voleiant per sobre de les copes dels arbres a grans salts.

Tanmateix, Grieg no només era un mestre de les peces de caràcter, sinó que també era un lirista talentós. En el segon moviment, l'Adagio, les cordes entonen un tema gairebé infinit: una melodia serena i senzilla que traspuja felicitat. El piano solista l'embelleix amb amor amb cinquets, sisets i una ornamentació delicada. El mateix Grieg devia ser un pianista excepcional, i en aquest moviment lent, estava completament en el seu element. L'eminent crític vienès Eduard Hanslick, que li va escoltar interpretar-lo, li va elogiar la seva "suavitat i gràcia encantadores" al piano.

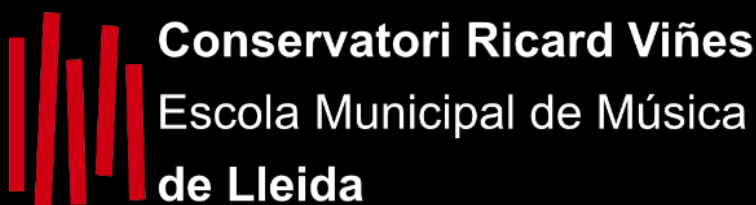
Tot i això, Grieg també era capaç d'un estil completament diferent, com demostra al *Finale*, reprenent el ritme rústic del *halling*, una dansa tradicional noruega de salts. De vegades, deixa que el solista i l'orquestra s'atropellin l'un contra l'altre: el piano en el ritme accentuat i l'orquestra a contratemps. No obstant això, fins i tot en aquest final animat i d'inspiració folklòrica, Grieg ens concedeix un moment de repòs. Aquí presenta un passatge profundament reflexiu, un himne a la creació: la flauta solista toca una melodia en el registre més agut, mentre que a sota, les cordes xiuxiuegen místicament, evocant sons de la natura.

Són aquests canvis rapsòdics entre la reveria i el triomf, entre el virtuosisme enlluernador i unes melodies de tendra simplicitat, els que fan que el Concert per a piano de Grieg sigui tan únic. Tot i això, ell mateix dubtava de ser realment un gran artista. "*La meva música serà oblidada d'aquí a cent anys*", va afirmar una vegada. El seu Concert per a piano – i la resta de les seves obres – l'han demostrat espectacularment equivocat.

Amb el suport de:

Organitza:

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida